

pådragsmodell s.
pådrivande adj. oböjl.
pådrivare s.
pådrivning s.
pådyvla v. *-de* påbörda;
 pracka på, lura på
påfallande adj. oböjl. *i p.*
ljus; p. likhet iögonfall-
 ande, slående o.d.
påfart s.; till motorväg e.d.
påfartsramp s.; till trafikled
påfartsväg s.
påflugan adj.
påfluganhet s.
påfordra v.
påfordran s.
påfrestande adj. oböjl.
påfrestning s.
påfund s. *-et*; pl. = påhitt
påfunnen adj.
påfylld adj.
påfyllnad s.
påfyllning s.
påfågel s.
påfågel(s)låt adj.
påfågel(s)lfjäder s.
påfågel(s)lstjärt s.
påfågel(s)tupp s.
påfågel(s)öga s.; äv. fjäril
påföljande adj. oböjl.
påföljd s. *-en -er*
påföljdsleftergift s.
påföra v. *ru p. ngn* *ngt i*
räkning debitera
påföring s.
påfösare s. *-n*; pl. =, best. pl.
påfösarna
påfösning s.
påg s. *-en -ar* (prov. (sydsv.))
 pojke
pålgjuta v. *ru*
pålgjutning s.
pålgå v. vara i gång, fortgå
pålgående adj. oböjl.
påhakning s.
påhejad adj.
påhejare s.
påhejning s.
påhitt s. *-et*; pl. =
påhittad adj.
påhittig adj. *-t -a*
påhittighet s.
påhopp s. angrepp

påhugg s. (vard.) äv. till-
 fälligt arbete m.m.
påhäktning s.; till ¹*bäkt* 2
påhällning s.
påhälsning s. *få p. av*
tjuvar
påhäng s. *-et*; pl. =
påhängd adj.
påhängning s.
påhängsen adj. *påhängset*
påhängsna
påhängsenhet s.
påhängsvagn s.
påk s. *-en -ar* grov käpp;
röra på påkarna (vard.)
 röra på benen
påkalla v. begära; kräva;
 nödvändigöra m.m.
påkletad adj.
påklistrad adj.
påklistring s.
påklädare s. *-n*; pl. =, best.
 pl. *påklädarna*
påklädd adj.
påkläderska s. *-n påkläd-*
erskor
påklädnad s.
påklädning s.
påklädningsdocka s.
påklädset s.
påknytning s.
påknäppbar adj. *-t -a*
påkommande adj. oböjl.
påkommen adj.
påkopplad adj.
påkoppling s.
påkostad adj.
påkostande adj. oböjl.
påkrängning s.
påkräva v.
påklslag s.
påkännning s.
påkörare s.
påköras v. *ru påkördes*
påkörd adj.
påkörning s.
påta v. *-de* slå ned pålar
 som stöd m.m.; förse med
 pålar m.m.
pållaga s. *-n pålagor* ålagd
 skyldighet, skatt, avgift
 m.m.
pållagrad adj.

pållagring s. *-en -ar*
pålandsbris s.
pålandsvind s.
pållappning s.
pållassning s.
pållastad adj.
pållastning s.
pållbro s.
pållbyggnad s.
påle s. *-n pålar* stock,
 stolpe; *en p. i köttet* *ngt*
 som plågar el. genererar,
 irritationsmoment e.d.
pållhuvad s.
pålligande adj. oböjl.
pållimad adj.
pållimning s.
pållindning s.
pållitlig adj. *-t -a*
pållitlighet s.
pålljus s.
pållkran s.
pålle s. *-n pållar* (vard.) häst
pållmast s.
pållning s. *-en -ar*
pållningsarbete s.
pållök s.; som stöd för bro o.d.
pållrot s.; grov huvudrot
¹**pållsko** s.; på påles spets
²**pållsko** v.
pållskoning s.
pållstek s. *-et*; pl. =
pållturad adj.
pållverk s.
pålltysa v.
pålltysning s.
pållägg s. *-et*; pl. =
pållägga v. *ru*
pålläggning s.
pålläggskalv s. person som
 anses lovande och gynn-
 as av sina överordnade
pålläst adj. *vara dåligt p.*
pållödning s.
pållmanad adj.
pållmaning s.
pållminna v. *påminde; p.*
om; p. sig
pållminnelse s. *-n -r*
pållminnelsebrev s.
pållmontering s.
pållmurning s.
pållmålad adj.